

[Anders Poulsen]

relsen gik af sted. Vi har her med et område at gøre, der ikke alene er af skatteretlig karakter, men som griber så stærkt ind i hele det pengepolitiske område og i hele det skatopolitiske område i det hele taget, at jeg finder det lidt mærkeligt, hvis den daværende minister ikke har fået forelagt besvarelsen, inden den er gået af sted. Jeg synes nok, at man må sige, at det pågældende pengeinstitut, der har rettet denne forespørgsel, havde et berettiget krav på at få en klarere besked, end jeg forstår man har fået – i forbindelse med den tvivl, der meget naturligt har været til stede.

Nu ved jeg godt, at den nuværende minister ikke har lod og del i dette, men det er altså sådan, at man må arve nogle ting – måske også nogle ting, man egentlig ikke er så begejstret for at arve. Jeg ville tro, at der her netop er tale om noget sådant, men jeg beder ministeren redegøre for disse ting.

Hagen Hagensen (KF):

Lad det være sagt straks: min gruppe og jeg kan ikke lide dette forslag fra skatteministeren. Det er der mange grunde til.

I forvejen er ligningslovens § 4 ikke særlig nem at have med at gøre. Den giver anledning til megen tvivl. Nu skal vi altså have lap på lap på lap, om jeg så må sige, hvad angår et enkelt punkt. En af grundene til, at vi ikke kan lide forslaget, er, at den siddende regering er så tilbøjelig til at komme med lovgivning i stumper og stykker, som man så søger at få riet sammen og prøver på at få passet ind i et mønster. Det er jo ikke altid, det lykkes.

Det er ikke alt, der ikke kommer til beskatning det ene sted, som absolut skal komme det andet. Der kan udmærket godt være regelsæt, som er fornuftigt begrundede, uden at man behøver at sige, at der nøjagtig skal svares skat af beløbet det ene sted. Måske skal man oven i købet svare skat af det samme beløb på begge sider. Der er så mange forhold, som sådan set ikke er symmetriske. Var de det, og var der en rimelig fradragsret, ville vores skattesystem jo komme til at se helt anderledes ud.

Nok om det og egentlig om selve forslaget. Det vil vi være med til at kigge nærmere på i udvalget, og det materielle indhold skal jeg sådan set ikke beskæftige mig mere med.

Men jeg må sige, det forbavser mig, når man i bemærkningerne til lovforslaget skriver, at indeksslåneformen som led i boligfinansiering for tiden undersøges i et udvalg, som boligministeren har nedsat, og så føjer til, at spørgsmålet om, hvorledes der skal forholdes med indeksslånsbeskatning, antageligvis også vil blive inddraget i arbejdet i udvalget om rentebeskatningen. Hvorfor i alverden så ikke vente på det?

Det ligner lidt af en straffeekspedition over for et enkelt stort pengeinstitut, at man fremkommer med dette forslag. Det pågældende pengeinstitut kunne i god overensstemmelse med den praksis, der nærmere er beskrevet af ministeren i bemærkningerne til lovforslaget, ganske simpelt have gjort det, at man udbød sine indeksslån. Men man ville gerne være på sikker grund, og hvad gjorde man så? Man søgte at få en forhåndsbesked. Det er et begreb, som vi faktisk mangler i dansk skattepraksis, at man kan få en forhåndsbesked, der også er bindende. Hvad er der sket her? Der er sket det, at man den 23. december i fjor fra statsskattedirektoratet modtager grønt lys for, at man kan gøre, som man har påtænkt, og udbyde disse indeksslån, uden at det vil få skattemæssig virkning for pengeinstituttet. Det er kort sagt i overensstemmelse med det regelsæt, man har, der hviler på praksis. Det er en ren og klar melding. Men ikke så snart den er kommet, kommer man fra ministerens side og vil hindre dette. Jeg finder, det er helt ved siden af.

Jeg mener at vide, at man har spurgt departementet, der har videresendt sagen til statsskattedirektoratet til besvarelse. Den har nok ikke været forelagt for ministeren eller ministerens forgænger, men det fritager jo ikke ministeren for ansvar for dette. For mig ser det ud, som om man her vil rejse en ganske bestemt sag over for et pengeinstitut, der gør noget fornuftigt. Dette pengeinstitut har hidindtil klaret at rejse de penge, det skulle bruge, ved i den senere tid at optage lån i udlandet. Nu prøver man på at få bundet nogle penge herhjemme ved at indføre en ordning, som har tillokkelse for dem, der skal stille penge til rådighed. Det synes jeg er i orden, men det synes ministeren altså ikke.

Vi får her stumper og stykker af en skattematlov. Senest var der noget med, at hoteller ikke måtte opdeles i ejerboliger. Det var også en form for straffeekspedition, for